

t amb...

eludint. En aquests moments estem pendent d'una reunió que tindrem amb la Delegació i Diputació de la qual esperem treure'n algun profit (...)
Parlem ara amb en Francesc Pineda (representant de la Junta de Pares)

- Quin nombre de membres formen la Junta?

Som: 4 de Breda, 4 de St.Hilari, 4 d'Hostalric i 8 d'arbúcies (ens reservem els càrrecs de president, sots-president, secretari i tresorer).

- Quina és la tasca que fa la Junta?

Ens reunim cada mes i revisem els problemes que van sorgint, sobretot la qüestió econòmica.

- Participeu en la pedagogia del Centre?

Sí, si... fem el que bonament podem; però, és clar, això pertoca més als professors.

- D'aquest problema econòmic, n'heu assabentat a la resta de pares?

No, fins ara ho hem portat els de la Junta, perquè mai no hi havia res de segur i esperàvem una resposta definitiva. Quan la tinguem, convocarem reunió general (celebrada ja el 14 de gener).

- En qué us afectarà el fet que no es solventi el problema d'aquest curs?

En últim terme hauriem de pagar els pares unes quotes més elevades, i també representaria mala propaganda pel curs 80-81.

Anem a informar-nos del tema amb un representant del professorat: Mª Angels Obiols.

- Dels 15 professors que sou al Centre només 4 són estatals. Si s'aconseguís que el Col.legi passés a ésser Institut, de quina manera repercutiria aquest fet en uns i en altres? Hi hauria inseguretats per tots; (possibilitat de trasllat o de quedar-se sense plaça), sempre amb més perill per als no estatals. Malgrat això, creiem que pel poble seria el més convenient.

- Aquest problema econòmic afecta indirectament la qualitat de l'ensenyament?

Ens trobem molt mancats de material pedagògic, però aconseguim suplir-lo aportant material dels propis professors.

- En cas de no rebre l'ajut sol·licitat, heu pensat alguna sortida?

Amb l'Ajuntament i la Junta de Pares havíem parlat de portar els alumnes a Blanes (d'on depèn el Centre) i, ben segur que amb 184 estudiants de més, no sabrien com fer-s'ho. Potser així el Ministeri es decidiria a actuar.

Ens hem reunit amb un grup d'alumnes interessats pel problema, perquè ens donin les seves impressions:

- Quina informació n'heu rebut?

Com que n'havíem sentit algun comentari, vam demanar que ens posessin al corrent de la situació, ja que ens afectava directament i ens ho van explicar, encara que no donant-hi massa importància i dient-nos que calia esperar.

- Creieu que s'ha comptat prou amb vosaltres?

Generalment a nosaltres ens deixen força de banda, però almenys en aquest cas, n'havien d'haver informat a tots els pares.

- En cas de que es tanqués el Centre, què us representaria?

Per a alguns, i amb més esforç per part dels pares podrien continuar estudiant a fora, però molts d'altres haurien de plegar.

La darrera informació que tenim és que les últimes gestions, s'ha aconseguit una subvenció de 1.840.000 ptes. del Ministeri i Diputació, però que no arriben ni de bon tros a cobrir el dèficit del present curs (3.000.000 ptes.). A la reunió general de pares, celebrada el 14 de gener, decidiren d'augmentar les quotes mensuals a 1.000 ptes. de més per alumne, quedant així, a empentes i rodolons, solventat el curs 79-80.

Tanmateix creiem que cal reprovar la poca formalitat per part del "Ministerio de Educación y Ciencia" (únic culpable de l'actual situació), que hauria de lluitar per la subsistència d'aquests centres d'ensenyament.

No obstant, volem ésser optimistes, tenint en compte que els 600 alumnes que es preveuen per l'any 85 (Formació Professional inclosa), són una raó de prou pes per vetllar per la supervivència del Col.legi Montsolí d'Arbúcies.